ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Τοῦ κ. ΑΘ. Σ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ Θεολόγου, Ἱεροκήρυκος.

Ἄπειρος ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ἀμέτρητοι αἱ ἐκδηλώσεις της. Ἡ Ἁγία Γραφὴ τὸ ἀλάθητον τοῦτο βιβλίον τοῦ Θεοῦ, χρησιμοποιεῖ χιλίους δυὸ τρόπους καὶ λόγους, διὰ νὰ δείξῃ πόσον καὶ πῶς ἀγαπᾶ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, πῶς ἔρχεται εἰς στενὴν ἐπαφὴν μὲ τὸν ἄνθρωπον, διὰ νὰ τοῦ δείξῃ τὴν ἀγάπη του αὐτὴν, πῶς μὲ ὅλα τὰ μέσα τῆς τελείας του ἀγάπης ζητεῖ νὰ τὸν ἀνεβάσῃ ἀπὸ τὴν γῆν εἰς τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ τὸν ἔχῃ πάντοτε πανευτυχῆ μαζῆ του ἀγαπῶντακαὶ ἀγαπώμενον. Εἰς τὸ χθεσινὸν ὅμως εὐαγγέλιον αὐτὸς ὁ Κύριος παρουσιάζει εἰς ὑμᾶς τὴν τελειοτέραν, τὴν ἀγιωτέραν, τὴν πλέον συγκινητικὴν, τὴν ἀσύγκριτον ἐκδήλωσιν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς. Μᾶς λέγει: «Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν ἵνα πᾶς πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον».

Ἄς ἀναλύσωμεν τὸν στίχον διὰ νὰ πλησιάσωμεν κάπως εἰς τὸ νόημα τοῦ μεγάλου γεγονότος. Ὁ Θεὸς λέγει ὁ Χριστός, ἠγάπησε τὸν κόσμον. Ποῖον κόσμον; Τὸν κόσμον τῆς ἀρχαίας τῆς εἰδωλαλατρικῆς ἐποχῆς. Δὲν ἦτο κόσμος καλός, πιστὸς καὶ ἅγιος. ὁ κόσμος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἦτο κόσμος ἁμαρτωλὸς καὶ ἔνοχος, κόσμος ἄπιστος, ὥστε νὰ λατρεύῃ ἀντὶ τοῦ κτίστου τὰ κτίσματα, ἀντὶ τοῦ πλάστου καὶ δημιουργοῦ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν του νὰ προσκυνῇ καὶ λατρεύῃ τὰ ἄψυχα καὶ ἄφωνα εἴδωλα ἀντὶ τοῦ ζῶντος, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Τοῦτο δὲ εἶναι καὶ τὸ δεύτερον σημεῖον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἑλκύσῃ τὴν προσοχὴν μας πρὸς κατανόησιν τῆς ὑψίστης ἀληθείας. Ὅτι δηλαδὴ, αὐτὸν τὸν κόσμον τὸν ἀχρεῖον καὶ ἁμαρτωλὸν, τὸν ἠγάπησεν ὁ ὑπεράγιος Θεός. Εἴπαμε παραπάνω, ὅτι τὸ φυσικὸν ἦτο ὁ κόσμος ὁ ἁμαρτωλὸς νὰ προκαλέσῃ τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι τὴν ἀγάπην του. Τὴν ὀργὴν ναί, τὴν δὲ ἀγάπην του ὁ Θεὸς νὰ τὴν περιορίσῃ εἰς τοὺς ἀγγέλους του τοὺς ἐπουρανίους.

Καὶ ὅμως τί ἔγινε! Ἠγάπησε καὶ ἀγαπᾶ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, ὁ μέγας καὶ ἄπειρος Βασιλεὺς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, τοὺς μικροὺς καὶ εὐτελεῖς, ὁ ἅγιος καὶ ὑπεράγιος Κύριος τοὺς ἐξαχρειωμένους καὶ ἁμαρτωλούς!

Ὁ Θεὸς εἶναι ἅγιος καὶ δι' αὐτὸ μισεῖ καὶ ἀποστρέφεται τὸ κακόν. ἀλλ' εἶναι καὶ πολυεύσπλαχνος, καὶ δι' αὐτὸ ἀγαπᾶ τὸν ἁμαρτωλόν. Εἶναι ὁ Θεὸς τῆς ἀπείρου καὶ τελείας ἀγάπης. Καὶ δι' αὐτὸ θυσιάζει τὰ πάντα διὰ τὸν ἁμαρτωλὸν. θυσιάζει—τί ἄλλο ὑψηλότερον; —καὶ αὐτὸν τὸν μονογενῆ τοῦ Υἱόν.

Τόσον, μᾶς λέγει σήμερα ὁ Κύριος, ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, «ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν». Ἕνα Υἱὸν ἔχει ὁ Θεὸς καὶ Πατήρ, τὸν Κύριον καὶ Σωτῆρα ἡμῶν, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Εἰς αὐτὸν εἶναι ἡ ἄπειρος ἀγάπη καὶ στοργή του. Καὶ αὐτὸν τὸν μονογενῆ καὶ ἠγαπημένον, τὸν Πανάγιον καὶ Παντέλειον Υἱόν του, τὸν παρέδωκεν ὁ Θεὸς χάριν τῶν ἀνθρώπων. Τὸν παρέδωκεν ὁ Θεὸς ἀπνὶ Τὸν παρέδωκεν εἰς τὸν θάνατον, τὸν σκληρὸν καὶ ἐπονείδιστον τὸν ἀποτρόπαιον θάνατον τοῦ Σταυροῦ. Καὶ τὸν εἶδεν ὁ Θεὸς ἐσταυρωμένον τὸν Υἱόν του ἐν μέσῳ ἀνόμων καὶ κακοούργων ληστῶν. Τὸν εἶδε γυμνὸν καὶ νεκρὸν καὶ ἐξουδενωμένον, μὲ τὸν ἀκάνθινον στέφανον εἰς τὴν κεφαλὴν, μὲ λογχισμένην τὴν πλευρὰν μὲ τὰ καρφιὰ εἰς τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια, τὸν εἶδε κατάδικον ἐπὶ τοῦ ξύλου τῆς ἀτιμίας. Ἔτσι ἐθυσίασεν ὁ οὐράνιος Πατὴρ τὸν μονογενῆ Υἱόν του. Διατί; Διὰ νὰ λάβῃ χάριν ὁ ἁμαρτωλός. Διὰ νὰ ζήσῃ ὁ ἔνοχος καὶ νὰ μὴ ἀποθάνῃ. Διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸν ἀληθινὸν Θεόν, νὰ ἀφοσιωθῇ μὲ ἀμίμ εἰς τὸν Σωτῆρα του, νὰ ζῇ κλονήτον πίστιν καὶ ἀγάπην θεσῃ ἀγίαν ζωὴν ἐπὶ τῆς γῆς, νὰ εὐρῃ αἰωνίαν ἀνάπαυσιν καὶ χαρὰν εἰς τοὺς οὐρανούς. «Ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον».

Τί ἄλλο μένει νὰ προσθέσωμεν; Τοῦτο μόνον ὅτι μέσα εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν τὸν ἁμαρτωλὸν, ποὺ τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεός εἶμεθα καὶ ἡμεῖς. Καὶ οἱ πρὸ καὶ οἱ μετὰ Χριστόν. Ἁμαρτωλοί ὅλοι. Καὶ ἐξ ἴσου ἁμαρτωλοὶ καὶ ἔνοχοι, διότι τὰ ἴδια ἁμαρτωλὰ ἔργα ἔχομεν ὅλοι καὶ τὴν αὐτὴν καταδίκην σύρομεν ὅλοιμας οἱ ἔνοχοι. Καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς ὅλους μας. Καὶ δι' ὅλους μας παρέδωκε τὸν Υἱόν του ὁ Θεός. Δι' ὅλους μας ἐσταυρώθη ὁ Χριστός. Πόση ἀγάπη! Ἀμέτρητος εἰς βάθος. Ἀσύγκριτος εἰς ὕψος! Αὐτὴ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς. Καὶ ἡ ἰδική μας πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπη ἀγάπηκαθαρᾶς καρδίας καὶ ἀγάπη ἐναρέτου καὶ ἁγίας ζωῆς. Πόση εἶναι αὐτή; "Ω, ἂς ἀναλογισθῶμεν τὸ πόσον μᾶς ἠγάπησεν ὁ Θεὸς καὶ ἂς δείξωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀγάπην μας εἰς τὸν Θεόν. Ἐκείνη ὑπάρχει ἄπειρος. Ἡ ἰδική μας περιωρισμένη. Ἀναγκαία ὅμως διὰ νὰ τοῦ δείξωμεν τὴν βαθεῖαν μας εὐγνωμοσύνην.

ΑΘ. Σ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΩΤΟΜΟΤΡΙΣ: Δι' Ἀθήνας: 2.47 π. μ. 6.10 π. μ. 8'24 π' μ. 12.32 μ. μ. 4.57 μ' μ., 7'24 μ' μ' (ταχεῖα).

Διὰ Καλάμας: 2.23 π. μ. 6.10 π. μ., 12.02 μ. μ.

Διὰ Κυλλήνην: 6.10 π. μ. 9.10 π. μ., 12.02 μ. μ. 1.28 μ, μ' (ταχεῖα), 4.55 μ. μ.

Διὰ Πύργον—Ὀλυμπίαν: 9.10 π. μ., 1.28 μ, μ. (ταχεῖα). 7,30 μ. μ'

Διὰ Δερβένι: 7. μ μ.

Διὰ Καλάβρυτα: 2.47 π. μ, 12.32 μ.μ., 457 μ.μ.

ΑΤΜΗΛΑΤΟΙ: Διὰ Καλάβρυτα καὶ Ἀθήνας: 11.24 π. μ. καὶ 3.50 μ' μ' διὰ Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλυμπίαν, Κυπαρισσίαν.

ΚΑΛΥΔΩΝ: 5.35 π. μ. 1.35 μ. μ' καὶ 5'35 μ. μ.

ΠΟΥΛΜΑΝ διὰ Ζακυνθον: 11 π μ. καὶ 4 μ. μ' καὶ Σάββατον 5.45 μ' μ'

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ δι' Ἀθήνας: 6 10 π. μ. 9 π. μ' 12,10 μ' μ. 3 μ' μ' 6 10 μ. μ'

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ

ΔΙ' ΑΘΗΝΑΣ (μὲ πούλμαν) 4.45 6, 6.45, 9, 9.15, 10.30 12.30 13.30, 15, 16,30, 17.30, 19.30 23.30.

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ: 6.15, 7.15, 8.15, 10, 11 12 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30 19.21. Πληροφορίαι —εἰσιτήρια Ἀγ. Ἀνδρέου 57, τηλ. 25—56 (πρακτορεῖον Γκιόκα)

ΔΙ' ΑΙΓΙΟΝ: 6'15, 815, 8, 8'45 9'30, 10.15, 11, 11.39, 12, 12.30, 13, 13.30, 2 15 3 15 4.45, 5.15 6.15 7, 7.45, 8,30, 9,15, (τηλ. 29—73).

ΔΙΑ ΠΥΡΓΟΝ: 6 7.30, 9, 10. 30, 12 1, 3, 4.30, 6.15 καὶ 7.30 (τηλ. 39—97).

ΔΙΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ—ΛΙΒΑΡΤΖΙ: 7.30. Διὰ Δάφνη 9.30.

ΔΙΑ ΤΡΙΠΟΛΙΝ: 7.30 π. μ. (τηλ. 36—01).

ΔΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ — ΑΓΡΙΝΙΟΝ: 6.15, 8.30, 11.30, 1 2.30, 4.45 7, (τηλέφωνον 39—93).

ΔΙΑ ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ: 8.30, 11. 30, 1, 4.45 7, (τηλ. 39—93).

ΔΙΑ ΚΕΡΚΥΡΑΝ: Δι' αὐτοκινήτων γραμμῆς Ἀθηνῶν ἀπὸ Ρίου περὶ ὥραν 10 π. μ., (τηλέφωνον 25—56).

ΔΙΑ ΧΑΛΑΝΔΡΙΤΣΑΝ: 6. 1. 6.30. Διὰ Πλατανόβουσην (Δευτέραν, Πέμπτην καὶ Σάββατον), 6 π. μ καὶ 6.30 μ. μ. Διὰ Καρπενήσι 8.30 καὶ 4.30 μ. μ. Δι' Ἐρυμάνθειαν—Σταυροδρόμι 11 π. μ καὶ 4.30 μ. μ. Δι' Ἀροάνειαν 12.30 μ. μ. (Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευήν). Διὰ Κουτσαντωνῆ— Σταροχώρι 5.45 π. μ. καὶ 5.30 Διὰ Βασιλικὸν Ἰσωμα—Φαρράς 5.45 π. μ. 1 μ. μ. 6 μ. μ.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΑΓΑΜΙΑΣ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ

Καὶ ἐν τέλει γράφετε καὶ κάτι ὅπερ ἐγγίζει τὰ ὅρια τῆς βλασφημίας, δηλ. ὅτι «ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ δὲν εἶναι πλήρεις ἄνευ τοῦ ἑτέρου». Ὥστε Αὐτὸς ὁ Κύριος, ὁ Μέγας Πρόδρομος, Αὐτὴ ἡ Παναγία Θεοτόκος «δὲν ἦσαν πλήρεις»; Ἡ χορεία τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, Ἀσκητῶν, Μαρτύρων, ὁσιομαρτύρων, δὲν ἦσαν πλήρεις; Ἐτίμησεν, ναί καὶ ἡγίασεν καὶ ἀνήγαγεν εἰς ὕψος Μυστηρίου ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία Του τὸν γάμον, ἵνα ἁγιάσῃ καὶ τὸν γάμον καὶ τὴν οἰκογένειαν, ἀλλὰ τὴν ἀνωτάτην καὶ ὑπέρτιμον καὶ πλέον φωτοειδῶν δόξαν ἐπεφύλαξεν εἰς τὸ Τάγμα τῶν Παρθένων καὶ Μοναχῶν. Τοῦτο μαρτυροῦν ποταμοὶ λόγων τῶν Πατέρων, καὶ τὸ παράδειγμα αὐτῶν καὶ Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου. Διά τίνα λέγει ὁ Κύριος ὅτι «Μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ οὐκ ἔστιν» (Μάρκ. Ζ' 28) δι' ἔγγαμον ἢ ἄγαμον; Ποῖοι κατὰ τὸ πλεῖστον ἠξιώθησαν τοῦ χαρίσματος τοῦ θαυματουργεῖν καὶ προορατικοῦ χαρίσματος, οἱ ἔγγαμοι ἢ οἱ ἄγαμοι; Καὶ Αὐτὴ ἡ τιμιωτέρα τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, ἡ «προορισθεῖσα πρὸ τῶν αἰώνων καὶ τῶν γεννεῶν, τίνος τάγματος εἶναι κορωνὶς τῶν ἐγγάμων ἢ τῶν ἀγάμων; Καὶ πόθεν ὁ Θεὸς ἀναπλάσαι βουλόμενος τὸν παραπεσόντα ἄνθρωπον καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφῶσαι, πόθεν λέγομεν ἔλαβεν σάρκα καὶ ἐνηνθρώπισεν ἐν Χριστῷ ἐκ τοῦ γάμου, ὁπότε προερχόμενος ἐκ σπέρματος ἀνδρὸς καὶ ἀποτελῶν συνέχειαν τοῦ Ἀδαμιαίου σπέρματος ὁπότε ἡ θυσία του, ὡς θυσία πεπραμένου ὑπὸ ἁμαρτίαν ἀνθρώπου οὐδεμίαν ἀπολυτρωτικὴν ἀξίαν θὰ εἶχε ἢ ἐκ παρθένου, ἄνευ θελήματος ἀνδρός, εὐδοκίᾳ Πατρὸς καὶ συνεργείᾳ Ἁγίου Πνεύματος, ἐκ τῶν παναχράντων καὶ παρθενικῶν αἱμάτων τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας, «ἐτυρώθη σάρξ ὑπερφυῶς, ὡς Αὐτὸς οἶδεν καὶ ὡς ἠθέλησεν»; Καὶ ἄπασαι αἱ μεγάλαι καὶ σοφαὶ διάνοιαι, Θεοφόρων Πατέρων, Φιλοσόφων, Ἐφευρετῶν, Ῥητόρων, Συγγραφέων κ.λπ., πόθεν προήρχοντο; ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἐγγάμων ἢ τῆς τῶν ἀγάμων καὶ παρθένων καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει τῶν ἐγκρατευθέντων καὶ σωφρονούντων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀνελθόντας εἰς ὑψηλοτέρας ἠθικοπνευματικὰς σφαίρας καὶ καθυποταξάντων τὴν σάρκα τῷ πνεύματι;

Ἴσως εἴπῃ τις ὅτι ναὶ μὲν νὰ μὴ καταργηθῇ τὸ τάγμα τοῦ ἀγάμου κλήρου ἀλλὰ νὰ ἀφεθῶν ἐλεύθεροι οἱ κληρικοὶ ὅλων τῶν βαθμῶν νὰ ἐκλέξουν τὸν ἔγγαμον βίον. Ἀλλὰ ποῖος τοὺς ἐμποδίζει εἰς τοῦτο; «Ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρείτω». Ἀλλὰ σύζυγος μαζὶ καὶ Πατερίτσα δὲν συμβιβάζονται κατ' οὐδένα τρόπον. Ἄς ἐκλέξουν ἐν συνειδήσει καὶ ὄχι νὰ ἀντιλέγουν κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Οὔτε νὰ ἐπαναλαμβάνουν ἐκεῖνο ποὺ ἐδήλωσε διαρκούσης τῆς Γερμανικῆς κατοχῆς, κάποιος ἀρχιερεύς:

Ἄλλωστε ἐὰν ἐφήρμοζον ὅπως οἱ παλαιοὶ Πατέρες ζωὴν μακρὰν παντὸς μονδερνισμοῦ, ἐν μελέτῃ, ἐν ἀσκήσει, ἐν νηστείᾳ, ἐν προσευχῇ, ἐν ἀγρυπνείαις, ἐν φυλακῇ αἰσθήσεων καὶ νοός, ἐν ἔργοις δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας ἐν τανεινοφροσύνῃ, ἐν πενίᾳ, ἐν ἀποστολικῇ ἁπλότητι, ἐν δουλαγωγίᾳ σώματος, οὐδέποτε θὰ ὡμίλουν περὶ γάμου καὶ οὐδέποτε περὶ καταργήσεως νηστειῶν, ἀλλὰ ἀφοῦ κατέλυσαν τὰς νηστείας οὐσιαστικῶς θέλουν νὰ τὶς καταργήσουν καὶ τυπικῶς διὰ νὰ δύνανται νὰ ἰσχυρισθοῦν ὅτι ἡ παρθενία εἶναι ἀνέφικτος. Καὶ ἐὰν καὶ ὅσοι δὲν ἠδύναντο, ἔχοντες ἐπίγνωσιν τῆς ἀσθενείας των θὰ ἐταπεινοφρόνουν καὶ δὲν θὰ ἐζήτουν νὰ ἀρχιερατεύσουν ἀλλὰ θὰ ἐνυμφεύοντο περιωριζόμενοι εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πρεσβυτέρου. Διότι τέλος πάντων τί τὰ θέλετε, οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπιθυμῇ νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ στρατηγοῦ καὶ νὰ διοικῇ ἄλλους, ἐνῷ δὲν δύναται νὰ διοικῇ ἑαυτόν, νὰ διοικῇ ἄλλους καὶ νὰ ἀσχολῆται συγχρόνως μὲ τὰ σκόρδα τῆς Αἰγύπτου, ὡς οἱ Ἰσραηλῖται λυτρωθέντες ἐκ τῆς δουλείας τῶν Φαραὼ καὶ ἀναπνεύσαντες τὸν ἀέρα τῆς ἐλευθερίας ἐνοσταλγοῦσαν τὴν δουλείαν τῆς Αἰγύπτου, διατί; διὰ νὰ ἤμποροῦν νὰ τρώγουν. Τί νὰ τρώγουν; Μήπως τὸ μάννα ἐξ οὐρανοῦ; Ὄχι τὰ σκόρδα τῆς Αἰγύπτου... (κοινῶς σκόρδα).

Μετὰ τιμῆς

ΠΑΝΑΓ. Β. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

Βραχνέϊκα Πατρῶν

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΝΘΕΚΤΙΚΩΤΕΡΟΝ

ΠΕΠΙΕΣΜΕΝΟΝ ΜΠΕΤΟΝ: ΤΟ ΝΕΟΝ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ

ΔΥΟ ΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΟΥ

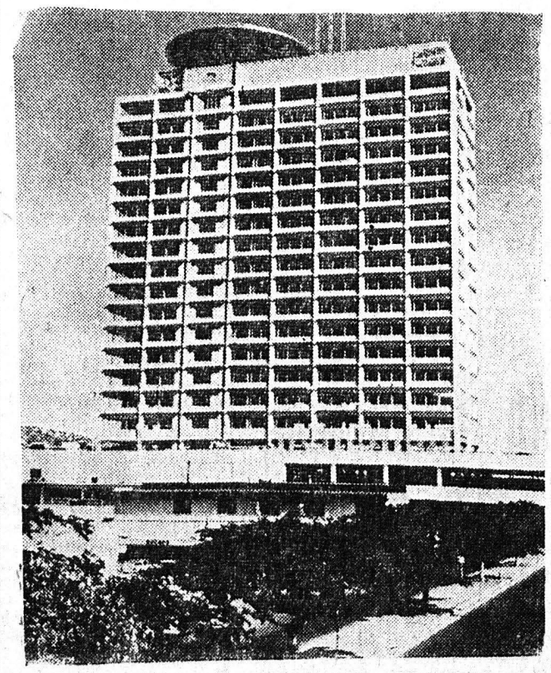

Κτίριον ἀνεγερθὲν μὲ τὸ νέον ὑλικὸν

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. (Ἰδ. ὑπηρεσία). Οἰοσδήποτε μετεκίνησε σειρὰν βιβλίων ἀπὸ ἕνα «ράφι» ἐφήρμοσε τὴν ἀρχὴν τοῦ πεπιεσμένου μπετὸν—μπετὸν συμπιεζόμενον μὲ χάλυβα τανυόμενον εἰς τὰ 7 δέκατα τῆς τελικῆς του ἰσχύος.

Ἐὰν τὰ βιβλία δεχθοῦν συμπίεσιν καὶ στὰ δύο ἄκρα δέχονται ἀκόμη καὶ ἐπιπρόσθετον βάρος ὅπως δύο μετάλλινα ὑποστηρίγματά των τοποθετούμενα εἰς τὸ ἄνω μέρος των.

Ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς μπετὸν καὶ χάλυβος ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα ἕνα ὑλικὸν τὸ ὁποῖον παρέχει πλαστικὴν φόρμαν ἄνευ ὑπερβολικοῦ βάρους καὶ ἐλαστικὴν ἰσχὺν ἄνευ ὑπερβολικοῦ χάλυβος. Ἐκτὸς τούτου εἶναι οἰκονομικώτερον διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους.

Ὁ χάλυψ διὰ συμπίεσιν εἶναι 6 φορὰς ἰσχυρότερος τοῦ συνήθους καὶ μόνον τρεῖς φορὰς ἀκριβώτερος. Τὸ μπετὸν διὰ συμπίεσιν εἶναι διπλασίας ἰσχύος ἀπὸ τὸ σύνηθες τσιμέντο καὶ μόνον 10—20 τοῖς 100 ἀκριβότερον ταύτου καὶ ἡ συμπίεσις κατανάλισκει ὀλιγώτερον χάλυβα καὶ μπετὸν ἀπὸ τὸ σύνηθες μπετὸν ἀρμὲ τὸ ὁποῖον δὲν ὑφίσταται συμπίεσιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ σχέδιον, ἐπιτυγχάνεται οἰκονομία διότι τὸ μπετὸν αὐτὸ κάμνει διὰ λεπτότερα τμήματα, διὰ χαμηλοτέρας ἀναλογίας βάθους—ἄκρων καὶ λοιπά.

Αὐτὰ καὶ ἄλλα καθιστοῦν τὸν σχεδιαστὴν νὰ ἐπιτυγχάνῃ οἰκονομίας εἰς τὰ θεμέλια τοὺς στύλους, τὸ ὕψος τῶν τοίχων

Ἡ βιομηχανία τοῦ μπετὸν αὐτοῦ ἐξειλίχθη ραγδαίως καὶ 300 ἑταιρίαι εἰς τὴν Ἀμερικὴν παράγουν μαζικῶς τὸ νέον αὐτὸ προϊὸν διὰ πολλοὺς τύπους κατασκευῶν, ὅπως κτίρια, γέφυρες καὶ ἀποθάθρες, σχολεῖα, ἐκκλησίες κλπ.

Εἰς τὴν παγκόσμιον Ἔκθεσιν εἰς Σηάττλ πλέον τοῦ ἡμίσεως τῶν κυριωτέρων κτισμάτων εἶναι ἀπὸ τέτοιο μπετὸν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀμερικανικοῦ περιπτέρου ἐπιστημῶν.

Εἰσήχθη ἀπὸ τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν πρὸ 10ετίας. Ὑπάρχουν δύο μέθοδοι κατασκευῆς του: Ἡ πρὸ καὶ ἡ μετά.

Κατὰ τὴν «πρὸ» καλῶδια ἰσχυρᾶς τανύσεως χάλυβος τανύονται μεταξὺ τῶν ἀκροβάθρων κατόπιν διοχετεύεται τὸ μπετὸν καὶ περισφύγγεται ὁ χάλυψ καὶ ὅταν φθάσῃ εἰς ἕνα ὡρισμένον βαθμὸν ἰσχύος τὰ ὑπὸ τάνυσιν καλώδια ἀφίνονται ἐλεύθερα.

Κατὰ τὴν «μετὰ» καλῶδια ὑψηλῆς τάσεως, σύρματα ἢ ῥάβδοι περικλείονται εἰς σωλῆνα τοποθετοῦνται εἰς εἰς φόρμας καὶ κατόπιν διοχετεύεται τὸ μπετὸν τὸ ὁποῖον ὅταν φθάσῃ εἰς ὡρισμένην ἰσχὺν τότε τανύεται ὁ χάλυψ ἕως τὰ ἄκρα.

Πλήρη ἐξυπηρέτησιν

ΑΙΚΙΟΝ. Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ἀξιέπαινος ἐξυπηρέτησις παρεχέσθη ἐφέτος ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπιθεωρήσεως ΣΠΑΠ καὶ τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ σταθμοῦ Διακοπτοῦ εἰς τοὺς πολυπληθεῖς τουρίστας, τοὺς διελθόντας ἐκ Διακοπτοῦ πρὸς τὰς Μονὰς καὶ τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων. Ἀνέτως ἐξυπηρετηθέντων διὰ τῶν ἀμαξοστοιχιῶν τοῦ ὀδοντωτοῦ.

Ἡ προσωπικὴ ἐπίθλεψις τοῦ σταθμάρχου Διακοπτοῦ ὑπῆρξεν ἀξιοπρόσεκτος.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Τὴν προσοχὴν τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης θὰ προσελκύσῃ ἀσφαλῶς μία πρωτοτυπία τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Μία ὑαλίνη σφαῖρα πλήρης κερμάτων διαφόρου ἀξίας θὰ τοποθετηθῇ ἔξωθι τοῦ Περιπτέρου της. οἱ δὲ ἐπισκέπται θὰ κληθοῦν νὰ εὕρουν τὴν συνολικὴν ἀξίαν αὐτῶν.

Οἱ τυχηροί, τρεῖς τὸν ἀριθμόν, οἱ ὁποῖοι θὰ προσεγγίσουν τὴν ἀξίαν τῶν κερμάτων θὰ λάβουν ὡς δῶρον ὁ πρῶτος μίαν κατάθεσιν δρχ. 10.000, προθεσμίας ἑνὸς ἔτους, ὁ 2ος μίαν κατάθεσιν δρχ. 7.000 προθεσμίας ἓξ μηνῶν καὶ ὁ τρίτος μίαν κατάθεσιν δρχ. 3.000, προθεσμίας τριῶν μηνῶν.

Δελτία συμμετοχῆς εἰς τὸν ἀνωτέρω πρωτότυπον διαγωνισμὸν θὰ χορηγῶνται μετὰ τοῦ εἰσιτηρίου εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Ἐκθέσεως καὶ θὰ ῥίπτωνται εἰς εἰδικὸν δοχεῖον κείμενον παρὰ τῇ ἐν λόγῳ ὑαλίνῃ σφαίρᾳ.

Ἡ ἀποσφράγισις τῆς σφαίρας καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν κερμάτων θὰ γίνῃ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς Ἐκθέσεως ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τοὺς κ.κ. Γενικὸν Γραμματέα Βορ. Ἑλλάδος κ. Ἰ. Χολέβαν τὸν γενικοδιευθυντὴν Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης κ. Κ. Σαμαρᾶν, Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Θεσσαλονίκης κ. Ε. Καμοῦτσην, Πρωτοσύγγελον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ταλαντίου κ. Στέφανον καὶ Διευθυντὴν τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐν Θεσσαλονίκῃ κ. Β. Χατζηκυριακοῦ.

Τὰ ὀνόματα τῶν τυχηρῶν θὰ ἀνακοινωθοῦν κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἀποταμιεύσεως, ὀργανουμένης ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἥτις θὰ λάβῃ χώραν τὴν 31ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ὁπότε καὶ θὰ ἀπονεμηθῶσι τὰ ἔραδεῖα εἰς τοὺς τρεῖς τυχηροὺς.

Τὰ προβλήματα τῶν ἀγροτῶν

ΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ ΝΑ ΑΝΑΤΕΘΟΥΝ ΕΙΣ ΓΕΩΓ. ΣΥΝΙΣΜΟΥΣ

Τοῦ κ. Τάκη Σουβαλιώτη

Ἀδιακόπως παραπονοῦνται οἱ ἀγρόται, ὅτι μαστίζονται ὑπὸ φρικτῆς πτωχείας, ἧτις ὡς ἐπιμένουν ἐκφράζεται διὰ τοῦ αὐξανομένου ρεύματος τῆς ἀστυφιλίας καὶ τῶν πραγματοποιουμένων ἐτησίως δαπανῶν διὰ τὴν διατροφήν των, αἱ ὁποῖαι συγκρινόμεναι μὲ αὐτὰς ἄλλων χωρῶν, δικαιώνουν πλήρως τὰς διαμαρτυρίας των.

Τὰς ἐπικρίσεις των δέ, τὰς περιστρέφουν τὰς περισσότερας φορὰς εἰς τὸ πάντοτε ὀξὺ ζήτημα τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων των. Προσωπικῶς, δὲν εἶμαι ὑπὲρ τῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν τῶν ἐν λόγῳ προϊόντων τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν διατροφὴν τοῦ πληθυσμοῦ, εἰς ἐπίπεδα ἐξανεμίζοντα μισθολογικῶς τοὺς ἐργατοϋπαλλήλους. Τοῦτο δέ, κατ' ἐπανάληψιν καὶ ἐκδημοσιογραφικῶν ὑπομνημάτων τὸ ἔχω ὑποστηρίξει. Εἰς ἀντιστάθμισμα δὲ τῆς ζημίας ποὺ θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς μὴ ἀνόδου τῶν τιμῶν εἰς ἃ ἐπίπεδα ζητοῦνται εἰς βάρος τῶν ἀγροτῶν, ἔχω προτείνει τὴν λῆψιν ὡρισμένων μέτρων, τὰ ὁποῖα ὡς καὶ ἄλλοι συμφωνοῦν, θὰ ὑποβιβάσουν τὸ παραγωγικὸν κόστος.

Τρία εἶναι τὰ θεμελιώδη προβλήματα, ποὺ παραμένουν εἰσέτι διὰ τὴν ἀγροτικὴν τάξιν ἀνεπίλυτα καὶ τροφαδοτοῦν ἐπαρκῶς τὰς διαμαρτυρίας ταύτης. Τὸ πρῶτον συνδέεται μὲ τὰ καλλιεργητικὰ ἔξοδα τὸ δεύτερον μὲ τὰ θεωρούμενον ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν παραγωγῶν, χαμηλὸν ὕψος τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων των καὶ τρίτον, μὲ τὴν ἐποχιακὴν ἐργασίαν τὴν ὁποίαν δύνανται μόνον αἱ διάφοραι γνωσταὶ καλλιέργειαι νὰ ἐξασφαλίσουν εἰς τὰ μέλη τῶν ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν, μὲ ἀποτέλεσμα ταῦτα νὰ ἐγκαταλείπουν τὰς ἑστίας των, νὰ στρέφωνται μακρὰν ἐξ αὐτῶν πρὸς ἀνεύρεσιν ἱκανοποιητικῆς ἐργασίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ δύο τελευταῖα, τὸ Κράτος ἀπό τινων ἐτῶν μετ' ἐπιμονῆς προπαγανδίζει δι' ὅλων τῶν μέσων τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῶν καλλιεργειῶν, ἡ ὁποία ὡς προβλέπουν οἱ ἀρμόδιοι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὸ εἰσόδημα τῶν ἀγροτῶν βαθμιαίως θὰ